



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Stultitia votorum humanorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

rarò exitiosa. Non frustra pallet aurum, cùm insidiatores habeat plurimos. Hujusmodi Midæ coenam, quondam Pythiniorum regi *Pythæ* apposuit uxor, qui rusticos ab agricultura, cives ab opificijs abstractos, aurum effodere coëgit. Refert ex Plutarcho Caussinus in Symbol. lib. 2. Uterque jejulus in mensa aurea, typum exhibet avari, summam inter opulentiam, & reconditos thesauros egentis. Rectè Claudianus in Rufin. lib. 1.

Semper inops, quicumque cupit.

Et Horat. lib. 3. Od. 16.

Multa petentibus, multa defunt.

Beatior est, non qui plura habet, sed qui pauciora cupit. Nemo pluribus eget, quàm qui plurima possidet. Adde, quòd opes nunquam ferè possunt, neque parari sine injuria, neque exerceri sine luxu, neque haberi sine periculo, neque amitti sine dolore. Anacreon, celebris Poëta, Polycrati Samiorum tyranno quinque talenta, quibus ab eo donatus fuerat, restituisse fertur, quòd ob ea duabus noctibus somno caruerit. Aurei Midæ ac Pythis cibi me faciunt meminisse alterius mensæ huic proposito convenientis, quam Heliogabalus parasitis apposuit sæpe ceream, sæpe ligneam, eburneam, fictilem, etiam marmoream, cæcis ex varia illa materia effectis; nonnunquam pictas ciborum tabulâs exhibebat, inter quas convivæ fame macerarentur, & per singula feracula, tanquam comedissent, bibere cogentur, ac manus lavare. *Lampridius.* En imaginem avaritiæ, quæ miserè torquet, quos ipsa possidet, & amatores suos cogit inter opes esurire & bonorum tantùm umbris frui. De qua re plura in Tantalo. De Avaro Horat. serm. 1. sat. 1.

mihî plaudo

Ipse domi, simul ac nummos contemplor in arca

Et mox:

Congestis undique saccis

Indormis inhians, & tanquam parcere Sacris

Cogeris, aut pictis tanquam gaudere tabellis.

II. (b) De stolido Midæ voto eleganter Maximus Tyrius, dif- fert. 30. Quanti suum, inquit, sibi exitium accersunt grandibus votis! ut consequantur, petunt; damnant, cùm consecuti sunt. Multi violenter impetrant, quod cupiunt, & id donum interpretantur. Errant fatui; supplicium est, non donum. Sapienter Socrates apud Val. Max. Lib. 7. c. 2. nihil ultra petendum à dijs immortalibus arbitrabatur, quàm

ut

(b) *Stolidæ mortalium vota.*

ut bona tribuerent; quoniam ij demum scirent, quid cuique esset utile: nos autem plerumque in votis expetere, quod non impetrâsse, melius foret. In talia vota meritò dentem stringit Satyricus,

Evertère domos totas optantibus ipsis
Dî faciles, nocitura togâ, nocitura petuntur

Militiâ

Is inter stulta votorum numerat avarorum, qualis erat
Midas,

Prima ferè vota, & cunctis notissima templis,
Divitiæ ut crescant, & opes, ut maxima toto
Nostra sit arca foro.

Idem quomodo sit optandum docet:

Nil ergo optabunt homines? si consilium vis,
Permites ipsis expendere Numinibus, quid
Conveniat nobis, rebusque sit utile nostris.
Nam pro jucundis aptissima quæque dabunt Dî.

Et concludit:

Orandum est, ut mens sit sana in corpore sano. Juvenal. Sat. 10. Senecæ monitum est, epist. 10. Tunc scito te esse omnibus cupiditatibus solutum, cum eò perveneris, ut nihil Deum roges, nisi quòd rogare possis palàm; & epist. 2. In hoc excusabiles sunt dij, quòd ista, quæ urunt, quæ cruciant, optantibus data sunt. Lucianus in Dialogo, quem Icaro-Mennippum inscripsit, falsè fingit diversissima hominum vota ac desideria in cœlum ad Jovem ascendere; & justa quidem ab illo per apertam fenestram admitti, iniqua verò & noxia, aut inepta flatu deorum in terras remitti. Optatis imprudentibus accensendum id, quod Aurora, quanquam Dea, concepit, quæ marito suo Tithono vitam quidem immortalem impetravit, sed non senectutis expertem; hinc in cunis infantulorum more agitandus fuit; & nomen Tithoni usurpatur de senibus infelicibus ac laboriosis. Quare viderint, quid petant, qui canas in capite hiemes petunt.



C

SYM-